

Marina Parés: «Quan els serveis socials estan col·lapsats, el remei és ocupar habitatges buits de grans tenidors per viure amb dignitat»

És una de les portaveus del Sindicat de Poble de Vilamajor que recentment ha ocupat un bloc de vint habitatges propietat de la Sareb

Marina Parés Gratacós, una de les portaveus del Sindicat de Poble de Vilamajor | Jordi Purí

El Sindicat de Poble de Vilamajor és una organització molt jove. De fet va néixer el mes de desembre de 2019 (<https://www.naciodigital.cat/baixmontseny/noticia/13598/neix-sindicat-poble-vilamajor>). Quan encara no té ni un any de vida ja ha portat diverses accions en favor de l'habitatge social, tant a Sant Antoni de Vilamajor com a Sant Pere de Vilamajor. L'acció més sonada molt recent, l'ocupació d'un bloc de pisos (<https://www.naciodigital.cat/baixmontseny/noticia/15420/sindicat-poble-ocupa-bloc-19-pisos-sant-antoni-vilamajor>) al centre del poble de Sant Antoni de Vilamajor amb prop d'una vintena d'habitatges i propietat de la Sareb. Marina Parés Gratacós (1997), viu a Sant Antoni de Vilamajor, té 23 anys i ara mateix és una de les portaveus del Sindicat de Poble de Vilamajor. En aquesta entrevista parlem de l'habitatge i les seves contradiccions per accedir-hi.

- Una decisió com aquesta d'ocupar un bloc de pisos com es pren?

- Doncs amb força temps i pensant-ho molt bé, perquè teníem en el Sindicat de Poble que moltes persones que havíem arribat a un punt d'haver cremat totes les vies possibles de negociació amb

propietaris de tema lloguer, negociacions amb bancs, tràmits amb Serveis Socials de l'ajuntament per poder cobrir factures, però ara mateix les negociacions són molt complicades. Tothom està tancat en banda i Serveis Socials està col·lapsat i quan s'esgoten totes les vies administratives que tenim és quan al SdP decidim passar a fer l'ocupació social com a eina també per donar solucions de l'habitatge a la gent i s'havien acumulat molts casos que havien arribat a aquest punt.

- Un bloc de pisos molt gran!

- Sabíem d'aquest bloc enorme al centre de Sant Antoni de Vilamajor que estava buit des de feia dotze anys. Al poble hi ha pisos buits però tampoc no tants. Per això, tot plegat sembla una gran contradicció que existeixi això i que hi hagi tantes famílies que tenen necessitats d'habitatge perquè no hi poden accedir.

- De fet, Sant Antoni de Vilamajor no és municipi molt gran, però les necessitats d'habitatge sí que ho són?

- A Sant Antoni de Vilamajor som al voltant de 6.000 persones, però hem de sumar-hi les més de 4.000 de Sant Pere de Vilamajor, perquè funcionem conjuntament i tenim un problema bastant gran pel que fa al tema de lloguer. Hi ha poques ofertes i a més a més la mitjana als dos pobles està per sobre dels 700 euros, una situació que s'arrossega dels darrers sis anys que els preus han pujat més d'un quaranta per cent, sense que els salaris hagin incrementat. Això fa que moltes persones potser fa uns anys i ara mateix serien capaces de pagar un lloguer però no pas a aquests preus desorbitats.

- Un problema per a les famílies i també els joves?

- Pels joves encara és més greu perquè el nostre accés als salaris encara és més precari i a Vilamajor hi ha un problema a l'accés a l'habitatge que fa que la gent ens plantejem haver de marxar a altres pobles, a compartir pis lluny de casa. Una situació que tot plegat ens ha fet posar en marxa la campanya "Ens quedem a Vilamajor" per donar visibilitat a aquestes dificultats que patim amb l'habitatge. En definitiva són diferents eines que busquem com a sindicat per combatre aquesta situació.

"Sí que tenim por que hi hagi un desallotjament i més si tenim present la duresa del panorama de desallotjaments que es fan a Catalunya en els darrers temps"

- Ara que ja hi heu entrat i ocupat quins són els passos que voleu seguir?

- Ara mateix estem amb la neteja i rehabilitació de l'espai per poder fer-lo digne i habitable altra vegada, ja que estava força desballestat i destruït, però ara estem a l'espera de poder entrar a negociar amb la propietat del bloc que és la Sareb per exigir un lloguer social per a les famílies que viuran en aquest bloc perquè, al final, és la forma justa de viure amb dignitat. Es tracta d'exigir als bancs i als grans tenidors, els que acumulen la majoria de l'habitatge per una qüestió especulativa, ja que que també participin per equilibrar que les persones que no poden pagar prop de mil euros de lloguer i deixar-se el setanta o el vuitanta per cent del seu sou per pagar-lo.

- Ara que ja sou dintre i que hi esteu invertint esforços i diners, teniu por que la propietat pugui denunciar-vos i hi hagi un desallotjament per recuperar l'edifici?

- Mira, hi ha una part que només pel que ja ha remogut al voltant de Vilamajor, ja pensem que haurà servit per a alguna cosa, encara que sigui per reflexionar què vol dir haver de pagar xifres molt altes per tenir un lloc on viure i quin sentit té que hi hagi pisos buits quan hi ha gent al carrer. Però, més enllà d'això, sí que tenim por que hi hagi un desallotjament i més si tenim present la duresa del panorama de desallotjaments que es fan a Catalunya en els darrers temps. De fet, ja hem tingut la visita dels Mossos d'Esquadra i ens han tornat a identificar persones i pensem que es pugui començar a moure una denúncia sigui per usurpació o el que sigui i que ens trobem amb algun judici, però també pot ser que vingui una denúncia i desallotjament sense previ avís i per això estem intentant explicar molt el que estem fent perquè si arriba aquest moment tinguem una resistència forta.

- Una vintena de pisos. Com decidiu a qui el cediu?

- Al Sindicat prenem les decisions en assemblea i el que hem fet ara és agafar aquells pisos que estaven en més bon estat i reparar-los i quan estan llestos veure quines són les necessitats de cadascuna de les famílies.

Dos activistes del SdP arranjan el bloc ocupat Foto: Jordi Purfí

- He començat l'entrevista pel final, ja que l'ocupació d'aquest bloc és la darrera acció que ha portat a terme el Sindicat de Poble. Quina necessitat té una organització d'aquestes característiques en un poble com Sant Antoni de Vilamajor?

- Ens trobàvem que érem moltes veïnes que teníem problemes d'accedir a algun habitatge i pagar un lloguer normal. Tenim problemes de quan anem a buscar feina o la que tenim rebem molt mal tractament, encara que no sigui només un problema a Vilamajor sinó a tot Catalunya, i altres tipus de problemes. Llavors vam decidir veure la manera de com ho podíem combatre de manera col·lectiva a partir dels coneixements de cadascuna. El SdP és l'eina per resoldre aquestes problemàtiques.

- La solució als problemes de l'habitatge passa per l'existència d'organitzacions com el Sindicat de Poble que faci reaccionar les administracions pel seu immobilisme?

- Hi ha un punt d'immobilisme de les administracions que no tenen capacitat ni ganes - políticament parlant- de donar solucions a aquestes problemàtiques. Ens trobem que el model social que vivim el que promou és, per exemple, l'especulació immobiliària. La Sareb sola disposa de més de 6.000 pisos buits a Catalunya, perquè els surt més a compte tenir-los buits i especular amb el preu d'aquests habitatges i vendre'ls a fons voltor i d'inversió que juguen també a treure benefici de tenir immobles que no pas prioritzar que hi puguin viure famílies que ho necessiten.

- Confieu, però, que l'administració realment pugui ajudar a resoldre aquesta problemàtica?

- Hi ha un punt també que buscar solucions a l'administració arriba fins a cert punt perquè l'administració també està sostenint que això pugui passar. Òbviament nosaltres recorrem als serveis socials i intentem trobar ajudes, però al final, moltes vegades, no hi ha més solució que l'ocupació social, l'autoregulació veïnal i buscar solucions entre les persones i no a les institucions.

- Sou molta gent al Sindicat de Poble?

- Sí, ara som una vintena llarga de persones.

"Hem rebut com una onada d'amor del voltant, tant de persones que estan col·laborant en altres organitzacions del Baix Montseny similars a les nostres, com veïnes del poble que s'ofereixen a donar-nos coses"

- El fet que l'ocupació d'aquest bloc hagi tingut un ressò mediàtic considerable us ha ajudat a fer créixer, també, el SdP?

- Hem rebut com una onada d'amor del voltant, tant de persones que estan col·laborant en altres organitzacions del Baix Montseny similars a les nostres, com de veïnes del poble que s'ofereixen a donar-nos coses, un munt de gent donant suport a la nostra acció i moltes consultes de persones que s'han interessat per poder participar amb el Sindicat de Poble, tant per compartir el problema amb nosaltres com persones que encara que no tingui aquesta problemàtica sí que vol ajudar.

- Com es finança el Sindicat?

- Doncs de tant en tant venem samarretes, durant el confinament vàrem obrir una caixa de resistència per finançar la compra de persones amb pocs recursos. També hem de dir que les famílies que vindran a viure al bloc també han posat una part de diners entre totes pagar la reconstrucció del bloc. Igualment estem pensant altres vies.

- L'administració local ha participat amb alguna cosa?

- Directament no. El que passa és que amb l'Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor hi ha certa bona relació. Ells saben que des de serveis socials no hi ha més alternativa i entenen que fem aquestes coses i els ho agraïm perquè ens tenen un tracte cordial i entrebancs no en posen.

Façana del bloc de la Sareb ocupat pel Sindicat de Poble de Vilamajor Foto: Jordi Purfí

- Quan demaneu negociar amb un banc com us reben, si és que us reben?

- Justament no ens reben. Amb la Sareb, si no estic errada, cap grup d'habitatge del Baix Montseny ha aconseguit reunir-s'hi. Per exemple les negociacions que fa la PAHC del Baix Montseny a Sant Celoni les negociacions sempre són a través de l'Ajuntament. Per això és important la relació que hem de tenir amb l'Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor que, ara mateix, ja està negociant per altres blocs del municipi i estan intentant una concessió per poder-lo oferir per a lloguer social al poble. Als ajuntaments, però, ja els és difícils. A nosaltres impossible.

- Quan pot estar acabat l'edifici?

- Uf! Segurament encara trigarem cinc o sis setmanes més, tot i que ja hi ha gent que hi viu. A mesura que anem disposant de pisos on s'hi pugui viure els anirem cedint. El bloc el tenim pensant que hi vinguin a viure 21 persones de vuit o nou unitats diferents, entre les quals set menors. Ara mateix hi viuen dos matrimonis, un amb una nena petita de setmanes i una altra família amb dues filles adolescents.